

## KURYER LITEWSKI

Za Najwyższem Dozwoleniem

IMPERATORA I MCR CAESAR ROSSII.

w WILNIE V. S. 6. SIERPNIĄ 1802. ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 25. Lipca.

Półkownik Borszczow naznaczony kommandantem Mariupolskiego półku huzarów. Półkownik Potulow uwolniony do wód Baldońskich dla zleczenia choroby. i. Kadetów korpusu Major Odelde Sion uwalnia się od służby.

Za Najwyższym rozkazem Aktualny Kammerher Nowosilcow donosi Benedyktowi Ropyce skarżącemu się na niewykonanie wyroku Grodu Szawelskiego w sprawie jego z Ob. Szawelskim Stefanowiczem. —

Maciełowi Wierzbowskiemu skarżącemu się na niedopełnienie Ukazu Litewskiego rządu Gubernskiego w sprawie jego z Żydami Telszewskimi Dawidowiczami. —

Pol. W. Porucznikowi Jan. Raczkowskiemu prosiącemu o służbę w Wileńskiem komendzie.

Kazim. Laudańskiemu prosiącemu o zastawienie przy nim ziemi kupionej u Tamowicza.

Jan. Szostakowi umocowanemu od Ob. miasteczka Meyszagoly, prosiącemu o rychły sąd w Nadw. Sądzie Litt: sprawy ich z Grafem Potockim. —

Urszuli Borowskiej prosiącej o nadgodę za dóm w Wilnie rozbity. —

Maryannie Korziukowej prosiącej o zwrot pieniędzy przez nią złożonych na poprawę domu skarbowego w Wilnie. —

Fran: Pawłowiczowi skarżącemu się na policją Wileńską, iż nie uczyniła satysfakcyi za krzywdę żonie jego uczynioną przez Kap. Kuzmina, Registr. Racewicza i Kassa. —

Kowieńskiego Rochitów szpitala Kapelaniowi X. Ulasowiczowi skarżącemu się na Kowieńskich mieszczan o gwałtowny zabor gruntów i miejsca szpitalnego. —

Franc. Porzeckiemu prosiącemu o zmuszenie do rozgraniczenia się sąsiadów jego folwarku.

Franc. Oziembłowskiemu umocowanemu od Szlachty Zeymów, skarżącemu się o krzywdy uczynione przez Giedroycia. —

Róży Narbutowej prosiącej o znaglenie do zaspokoienia iey pretensyi z majątku Marsz: Alexandrowicza. —

Alex: Pożarzyckiemu prosiącemu o przyspieszenie sądu w sprawie o sukcesyą z Unichowskiemi i Niesiołowskiemi. —

Ewie Zabłockiej prosiącej o satysfakcyą za krzywdy iey uczynione przez Por: Zimina. —

Maryi Hószkiewiczowej prosiącej o uwolnienie siostry z więzienia. —

Mac. Cybulskiemu Plenipotentowi, od Starostwa Borciańskiego, skarżącemu się na krzywdy chłopom uczynione przez Chorążego Ryllę. —

Szlachcie Zabom o prędką rozprawę w Ziemstwie Lidzkim o sukcesyą. —

Wawr. Joczowi skarżącemu się na Wileńską Izbę skarbową o nieoddanie należności za wies Rutiańce. —

Józefowi Szczygayle skarżącemu się o wzięcie u niego pieniądze, gdy oddawał syna do korpusu kadetów Grodzień. —

Plenipotentowi Woytowstwa Beysagolskiego skarżącemu się o krzywdy Woytowstwu przez zawiadujących uczynione. —

Tych wszystkich prośby dla roztrząszenia

i satysfakcyi podług prawa, odesłane do Litt: Woien: Gubernatora Beningsena. —

Szkłowskiemu mieszczaniną Bazylego Borakowi prośby: o rychłe sądzenie sprawy jego z Krzemienieckim Kupcem Stuckim, i dług Generała Numsena, odesłane do Infant: Woien: Gubernatora X. Galicina. —

Z Gabinetu prosiącym o wsparcie wydać kazano: Szym: Bartoszewskiemu 50 rubli. Zofii Sobolewskiej 25 rub. Magdal Buchowieckiej 25 r. Zofii Burniewiczowej 100 r. Józefowi Bereśniewiczowi 100 r. Katar. Rawskiej 50 r. Mar: Łyszczatskiej 50 r. Anieli Leonowiczowej 50 r. W Mińsku Raczkiewiczowej 100 r.

Bartł: Krukowskiemu prosiącemu o rychły sąd w Trybunale z Elsnerami: powinien czekać prawnego porządku. —

Kenonowiczowi, Litmanowi, Marcinkiewiczowi skarżącym się na Generała Koźyną o dług nie wypłacony: prośby odesłane pod sąd Wice-Prezydenta Collegium Woienego Wiazmitinowa.

Katar: Przeciszewskiej skarżącej się na przykrości od męża uczynione; udać się ma gdzie prawo każe.

Siedzińskiej prosiącej o zaspokoienie pretensyi męża iey do bankierów Warszawskich; próżbę odesłano do Podskarbiego Wasilewa. —

Annie Apieńkiewiczowej skarżącej się na Żydów Mowszę i Szmuytę o zabranie majątku: niech szuka własności drogą prawną. —

Szl. Komarowi prosiącemu o rozsądzenie sprawy jego z sukcesorami Opiekuna nad majątkiem oycowskim Michała Komara; ma dochodzić swego iak prawo każe. —

Antokolskiego Kanon: Regul: Klasztoru poddanemu Andr. Bohdanowiczowi prosiącemu o pomoc do ożenienia i gospodarstwa; z gabinetu 50 r. dać kazano; względem ożenienia rzecz odesłana do Biskupa Wileń: Kossakowskiego. —

Stanisł: Jesmanowi prosiącemu o rychły sąd w sprawie o sukcesyą z Chor; Kasińskim; niech idzie porządkiem prawnym. —

Mar: Rdułtowskiej prosiącej o opatrzenie dzieci i na iey stan ubogi; 50 rub. z gabinetu dać kazano; synów sama powinna zalecić do kaddeckich korpusów. —

Winc: Zaleskiemu skarżącemu się na Rzymskie Collegium duchowne o przewłokę sprawy o sukcesyą; powinien czekać spokojnie wyroku.

Szl: Modzolewskiemu skarżącemu się na Wileński Sąd Gł. o przewłokę sprawy z Xżną Radziwiłłową, i prosiącemu o przyjęcie synów do kaddeckiego korpusu; na Sąd niech się skarży gdzie trzeba; dzieci do kadetów zaleci w czasie przepisany. —

Szl. Swirszczewskiej prosiącej o zniewolenie do sądu kompromisarskiego braci zmarłego iey męża; niech postąpi według prawa; taki sąd i wybot Sędziów zawisł na wspólnem obu stron zezwoleniu. —

Kahałowi Szczuczynskiemu prosiącemu o ulgę w podatkach; te powszechnym są ciężarem dla wszystkich; w szczególności nikt od niego wolny być nie może. —

Tom. Janowiczowi prosiącemu o uwolnienie domu od kwaterunku, i opłatę pieniędzy za to należnych; od powszechnego wszystkim obowiązku nikt wyłączyć się nie może; prośba o



należne pieniądze odesłana do Litt. Woien: Gubernatora Beningsena. —

Andr. Laskowiczowi proszącemu o nagrodę za magazyny wzięte na zsypkę zbożową; niech prosi gdzie należy. —

Itie Izraelowey w Mścislawiu skarżący się na Magistrat o nieprawną sprzedaż domu iey męża; niech postąpi według prawa. —

Ant. Gurskiemu proszącemu o przyjęcie dzieci do kadetów, i dożywnią dzierżawę Starostwa Kałacze: o umieszczenie synów gdzie chce, prosić ma w miejscu i czasie przepisany; Starostwa nie otrzyma. —

Kons. Sesiemanowey Syna, gdy będzie miejsce, do kadetów Grodzień: przyjąć na koszt skarbowy, iakoteż dwóch dawniey już oddanych, wydane są rozkazy.

*Reszta później.*

*z Berlina 5. Sierpnia.*

D. 3 w Rheinsberg żyć przestał Henryk Pruski Królewic, syn Wilhelma i. brat W. Fryderyka, mając lat 77. Traci w nim obronę i zdobycie Monarchia; imie wielkie i rycerskie dzieła żyć będą w pamięci ludzkiej; niektóre wyliczymy. Narodzony r. 1726, r. 1742 Półkownik, dystyngwował się w Morawii, i w bitwie pod Chotusitz; r. 1744 do zdobycia szturmem Pragi; r. 1745 do zwycięstwa pod Friedberg i Sorb przyczynił się w randze Generał Adjutanta; r. 1752 zaślubił X. Hesse Casselską Wilhelminę; potomstwa nie miał. Na wojnie 7 letniej pomógł bratu zabrać Sasów zamkniętych w Pirnie r. 1756; w r. nast. Generał Lieutenant pod Pragę złamał lewe skrzydło Austryaków, zdobył batterye na górach niedostępnych, chwycił się iuz zwycięstwo na stronę Pruską przechylił. Pod Rosbach t. r. odniósł ranę, lecz Francuzów skrzydło prawe nappierwszy poraził; Saxonią przeciw Daunowi obronił; po przegranej przez Króla bitwie pod Hochkirchen, ostatki wojska ratował; za co Generałem infanterji został. W nast. r. słabe mając wojsko Szląsk i Saxonią ocalił od przewyższającej siły; r. 1760 Wrocław przez Laudona opasany uwolnił od oblężenia; r. 1761 obronną szczęśliwie zagaił i dokończył kampanią; naostatek r. 1762 wielkiem zwycięstwem pod Freyberg wojnę zamknął krwawą. Przez tak wiele kampanii kommandując wojska od nieprzyjacielskich słabsze, nigdy zwyciężonym, nigdy pobitym, oszukanyim; uwiedzionym, z miejsca nawet które obierał roztropnie, ruszonym nigdy nie był; o nim W. Fryderyk powiedział: że ten z wodzów jedyny żadney omyłki nie zrobił. Bitwy w których zwyczajnie tryumfował, długo wyliczać. Do r. 1778 mieszkał w Rheinsberg Rycerz oświecony, kunsztów i nauk wyzwolonych Protektor. Zaczęła się wojna o sukcesyą Bawarską. Stał na czele wojsk Austryackich Cesarz Józef i Lascy w iedney, Laudon w drugiej stronie. Tego Henryk podszedł, do Czech wtargnął, i znaczną część Królestwa zplądrował od Saskiej ściany. Po traktacie Cieszyńskim powraca do Rheinsberg, i na łonie przyjaciół i uczonych wiek pędzi do końca szczęśliwie od interesów publicznych daleki. Tu przypomnieć trzeba, że przed r. 1772 odprawił podróż do Petersburga w zleceniu najważniejszém, którego spełnienie wielką odmianę sprawiło na północy.

*z Wiednia 31. Lipca.*

Królowa Jmć Dwóch Sycylii po dwuletniem blisko u nas mieszkaniu d. 28 wyjechała na Trieste do Neapolu. — W Presburgu Deputacye dotąd nie ukończyły dzieła im powierzonego. Szczepienie ospy krowiej rozszerza się izczęśliwie po całym Królestwie Węgierskiem. — Kapitan Basza pomnażając armią posiłkami ze wsząd licznymi, postępuje na nieprzyjaciela; o czém uwidomiony Passwan Oglou, miał wezwać Turków do ugody; odpowiedź z Dywanu nie przyszła. W Constantinopolu iest pewność, że buntownikom zbywa na żywności; lecz na tych powieściach Porta i iey wodzowie tyle-

króć omyleni zasadać się nie mogą. Pieniądz od Passwana dane na kupienie soli, Turcy zabrać mieli. Złożony Hospodar Wołoski Suzzo sam zamyslaiąc wczesnie udać się pod opiekę Mocarstw ościennych, Syna zakładnikiem w Constantinopolu mieszkającego namawiał do ucieczki. Ten pismo oddał Reis Effendemu, i na zaletę u Porty zasłużył. Suzzo poddanych zdierał, wojsko, urzędników nie opłacał; Janczarowie Belgradzcy znowu tryumfiują. Widząc słabość iwoję przosili o pomoc Serwianów; z temi połączeni, Jussum Agę porażają; ten całe wojsko straciwszy, sam raniony, ledwie z kilku ludźmi uciec potrafił. Tatar do Belgradu przybyły powiada, że w Constantinopolu głośno mówią o śmierci Selima 3; śmierć urzędnicy tają do czasu; lud narzekając na gnuśność jego, wzywa do Tronu Mahometa, syna Abdulhamida. Według drugiej powieści Sultan miał uciec do Azji. To pewna, że w stolicy wielkie są zamieszania. Wojsko Kapitana Baszy stotysięczne wszystkie go sobie dozwala, iak więc u Turków bywać zwykło; dla bezpieczeństwa Pałacu Monarszego; sług ogrodowych i tym podobnych uzbroid musiano.

*z Londynu 27. Lipca.*

Za wstawieniem się posła naszego Kapitan Deville z Temple uwolniony tu przybył; siedział długo w więzieniu podeyrzany o wchodzenie do spisku od maszyny piekielney zwanego, chociaż podówczas był w Minorce. — Burdett nad nadzieję został obrany Reprezentantem z Hrabstwa Middlesex; tyle przyłożyli starania Fox iinni jego przyjaciele; zptowadzili zewsząd rozmaitego ludu tak wiele, iż nakoniec liczył za sobą głosów 3200; przeciwnik Mainwaring ledwie 2900. Burdett człowiek bogaty, przez 3 tygodnie codzień wydawał na częstowanie Elektorów więcej jak 2 tys. FS. pomagał krewnemu bankier Cutts. Po wielu mieyscach gmin rozhukany tak wiele popełnił gwałtowności, że z Kandydatów mniej szczęśliwych niektórzy wczesnie oświadczyli skargę zanieść do Parlamentu; może bydz, iż wiele elekcyi za nie ważne uznają izba niższa — Lord Nelson przybywszy do Oxfordu przez Akademią został wyniesiony na stopień Doktora prawa. — Margrabia Wellesley podobno wkrótce tu przybędzie; kompania Wschodnio Indyjska jest nieukontentowana z niektórych urzędów jego w osadach Wielkorządca ma zostać Lord Castelreagh. Amerykański handel coraz wzrasta w tych stronach; tego roku 200. statków do Chin, Indji, Persyi, Arabii i wysp posłali. Generał Campbel twierdzi Polygarów Tirmalbull wziął szturmem.

Kupcy tuteysi zważając domowe zamieszania i stan krytyczny Państw Ottomańskich, radzili się Lorda Hawkesbury, czyli nie byłoby lepiej Anglikom wżelką własność z Turcyi wczesnie wyprowadzić? albo żeby Admiralicya fregat kilka posłała na wschod dla bezpieczeństwa handlujących. Odpowiedział Minister, że nie mają czego się obawiać, gdy całość Państwa Ottomańskiego jest zaręczona. Pozwólona Francuzom żegluga na morzu czarném zastanawia uwagę rządu naszego. Emigracya z Irlandyi nie ustaje; niedawno z Belfast i Londonderry 1800. ludu popłynęło do Ameryki; 1500. gotuje się do podróży. Mała jest nadzieja rychłego zrobienia traktatu z Francją handlowego; z tej przyczyny, jako też dla zciągnionych summ ogromnych na elekcyę, zpadły u nas papiery.

*z Paryża 27. Lipca.*

Od Generała en chef Leclerc przyzły raporta pomyslniejsze. Ustały iuz choroby na wyspie S. Domingo; ostatnią padł ofiarą Generał artylleryi Debelle, na całej wojnie rewolucyiney, pod kommandą Generałów Hoche, Moreau, etc. wstawiony, gorliwy Republikant Miasto Cap widzi podnoszące się z gruzów i popio-



tu dany nowe. Cło w portach zdjęto od Francuzkich towarów. Milicya w osadzie ustanowiona tak jest pilną, że o żadnym rozbiu, rozruchu nie słycać. Część wojska Murzyńskiego do roli odesłana; z drugiej Leclerc uformował i do półbrygad wcielił czwarte bataliony. Za miesiąc kilka obiecuje postawić osadę na stopniu wielkim. Dowody że Toussaint był zdraycą, zebrał nowe; sam chorował, i dni kilka dla odzyskania zdrowia na wyspie Tortue mieszkał. Desalines i Christophe pierwsi nas ostrzegli o zamysłach Wodza niegdy swojego. Obydwa na pochwałę zasłużyli. Generałowie Murzyńscy Clervaux i Laplume, którzy pierwsi poddali się RPtey, rangę zatrzymali wojskową. Konkordat ogłoszony w S. Domingo napełnił radością mieszkańców.

Dey Algierski zwycięstwem nad Portugalią nadęty, całej Europie wojnę chce zapowiadać, mianowicie Francji, Anglii, Hiszpanom. Z Agentem W. Brytanii dumnie mówi i grozi; Francuzkim statkom do Bonne przybyłym potowu koralów zabronił; zabranych okrętów nikomu nie wraca; twierdze swoje uzbrajać każe; coraz więcej korsarzów na rozbój posyła — Generał Decaen wkrótce do Indyi wschodniej płynie. — Admiral Gantheaume został Prefektem 6. Departamentu morskiego. — Toussaint, jak dziś o nim piszą, był od r. 1760. do 1774. kuczerem u Wikonta Noé; zostawszy Generałem i rządcą zapraszał do siebie dawnego Pana, obciążając pensją i dobrą; Noé za wszystko podziękował. — Kapitan Amerykański Ingeroll powiada, że na wyspach Sanduich i brzegach Ameryki północno zachodnich słycał, iż okręt z Brestu wysłany, niewiadomo którego roku zawinął do Comshervaf na wyspie Krolowej Karoliny, pod 53. gr. szerokości północnej; lud na nim zchorzał; dżicy mieszkańcy wyrzneli Europeyzyków, oprócz jednego człowieka; ten gdzie jest niepewna; okręt spalono; była to fregata Boussole czy Astrolabe Kapitana Peyrouse.

Maintenon żona Ludwika 14. w S. Cyr zrobiła fundusz na edukacyą 250. ubogich panienek; upadł w rewolucyi; Buonaparte tam osadził dywizyą Prytaneum Francuzkiego. Uczniowie monument nowy Fundatorce położyli z napisem: „Grob P. Maintenon w domu S. Cyr przez nią uposażonym, obalił rząd rewolucyjny. Popioły Fundatorki zebrane, w monumencie nowym składa młodź tu edukacyą biorąca kosztem publicznym w r. 3. Konsul Buonaparte, „ Do tey i innych dywizyi Prytaneum Konsul przyjmować każe ubogie sieroty po Oycach, którzy służąc RPtey w domu i na wojnie, nie dzieciom nie zostawili, oprócz przykładu poświęcenia się za Oycyznę. — Wojska Francuzkie rozkaz odebrały ustępować z Szwajcarów; tak więc kray ten odzyskał niepodległość. Poseł Stapfer oświadczył Ministrowi Talleyrand wdzięczność nieśmiertelną narodu całego. Szwajcarowie byli zawsze wzorem odwagi, mężstwa; obyczajności; rewolucyą zmordowani, niech zpozczą pod rządem jaki obierają sami poświęcając względy osobiste niepodległości, chwale i zafczytom Oycyzny. — Barthelemy Prezydentem Senatu obrany. Generał Murat wyjeżdża do Florencyi. — Rządowe pisma raz jeszcze zbiły pogłoskę o rychłym zawarciu handlowych z Anglią traktatów; pokazując że waktzelzenie krajowych rękodziel, przemysłu i żeglugi jest głównym zamiarem Konsula.

Generał Richepanse przybywszy do Gwadalupy nieraz czynił odezwę do mieszkańców: „Donofzę, powiada w pierwszej, że rewolucya Francuzka już się skończyła. Pokój zkojarzył Europeyskie narody; czytając warunki poznacie sami, jak wysoki wzgląd zachowano na chwałę i dobro RPtey. Rząd który mnie wybrał do tey posługi, w mądrości głębokiej przez dwie lecie zgotował gruntowną i zczęśliwość ziomkom; moc jego niewzruszona; wspiera się na zaufaniu sprawiedliwem, chęci wszystkich Francuzów i miłości, przywiązaniu wojsk i

sile; poważany od postronnych narodów i Królów, błogosławieństwo zbiera od cnotliwych dziatek Oycyzny. Rycerze którym hetmanię z tych są liczb, których zwycięstwa i miłość wzniosły r. 8. nowej Konstytucyi budowę. „ Idźcie, rzekł im Konsul, dopełnicie miarę chwały już nabytey, łamiąc opór jakiego rząd doznaie w osadach odleglejszych. Nie z nieprzyjacielem walczyć, obłąkanych Synów na drogę z kierować wam trzeba. Mieszkańce Gwadalupy dług Oycyznie wypłacili, nie pozwalając Anglikom kraiu podbić swojego; żołnierze lubią podobnych sobie żołnierzy, poważać ich i szacować zwykli; honor łączy miłośników Oycyzny. Lud czarny bydź zechce upewniam walzey chwały uczestnikiem; przyjmą was jak braci; dawne związki między Francją i osadą odnowicie. „ Tak powiedział Buonaparte; moja powinność spełnić nadzieję jego. Waleczne rycerstwo, które tyle kroć szukało śmierci łamiąc nieprzyjacielskie zastępy w Europie, tu bydź pragną obrońcami domów walzych, wzorem cnot obywatelskich, jak wy prawdziwymi Francuzami. Powróćcie bez przymusu do cnoty, posłuszeństwa, i porządku; prywatną nienawiść i zemstę wymażcie z pamięci. Jeżeli kto upartym zostanie, i rządowej władzy uznawać nie chce; zemsty narodowej proutn długo zawieszony, spadnie na głowę jego; śmierć i hańba takiemu nieuchronna.

*Od granic Włoskich 16. Lipca.*

Z Neapolu do Triestu posłano kilka statków, na których Królowa Jmci Dwóch Sycylii przybędzie do Manfredonii; tu z konwoiem czecką Xiążę Ascoli. Wojsko i okręta Rosyjskie dotąd strzegą stolicy pomienionej; czas oddalenia się do Corfou niewiadomy. — Król Karol Emmanuel z Rzymu na całej lato oddał się do Frascati; obydwu Monarchowie odwiedzają Kardynała Gerdu Arcy Biskupa Turyńskiego. Angielscy Officerowie płynąc z Malty do Ciuitavechia spotkali wielu rozbojników Afrykańskich, i broń się musieli; wiele statków Włoskich zabierają; wygładamy pomocy od narodów potężniejszych — W Mediolanie rząd ogłosił, iż z urzędników krajowych żaden nie może arendować dóbr narodowych; prawo rozciąga się do cudzoziemców; Wice Prezydent może kasować uczynione już kontrakta przeciwne tey ustawie. — W Hiszpanii surowość praw dawnych przeciwko żydom powiększona; Inkwizycya S. pilnie ich zachowania ma przestrzegać. — Ponieważ Guicciardi został Konsyliarzem Stanu, Buonaparte Prezydent O. Pellegrino wyznaczył Sekretarzem Stanu. — Do Genui przyszedł z Hiszpanii rozkaz na zakupienie kosztownych sprzętów, które do Barcellona przesłane bydź mają na przyjazd Króla Jmci Katolickiego. Stary pałac Królewski w mieście pomienionem zupełnie naprawiono. Rząd RPtey Włoskiej zatrudnia się dopełnieniem armii regularney, uformowaniem rezerwowey. W jesieni pod Monte Claro niedaleko Breścia będzie oboz, gdzie 30. tys. żołnierza się zgromadzi.

*z Bernie 19. Lipca*

Sekretarz posła naszego przybył z Paryża, niesąc, jak słycać wiadomość, iż wojska Francuzkie z kraiu Szwajcarskiego ustąpią wkrótce. Jeśli to się stanie, miejsce obcego żołnierza tymczasowie zastąpić muszą milicye nasze, póki pokój nie będzie zabezpieczony przeciwko nowym rozruchom; taką podobno umowę zrobił Francuzki rząd z Dworami Wiedeńskim i Berlińskim; mamy nadzieję bydź zawsze neutralnymi. Francuzkie regimenta w okolicach Lausanne rozłożone poszły do kraiu Valais; aresztowanych za ostatnie rozruchy w Powiecie Vaud puszczono do domów, z obowiązkiem, aby na nich zwierzchność miejscowa pilnie oko miała.

*z Hagi 27. Lipca.*

Do miasta Munster Generał Pruski Blucher przysłał doniesienie, iż d. 3. Sierpnia na



czelo 2700. piechoty, 600. jazdy tam przybę-  
dzia. Kapituła wydaie potrzebne rozrządzenia  
na przyjęcie Prusaków, zalecając mieszkańcom  
zachowanie spokoyności. Nasze zgromadzenie  
prawodawcze d. 2. ma roztrząsać projekt anie-  
sty dla wszystkich emigrantów i stronników  
domu Orange. Eskadra Admirała Decker z Te-  
xel do przygórka dobrej nadziei nie rychło wy-  
płynię; wiatry szkodę w okrętach uczyniły. Bank  
Amsterdamski nowém urządzeniem przywróco-  
no do tego stopnia na którym był przed woj-  
ną. W témże mieście Dwór Lisboiski chce  
pożyczyć wiele millionów, dając w zastaw dya-  
menty, summę Regent Xiążę Brezylji ma obró-  
cić na zaspokoienie pretensyi Francuzkiej.

*Od brzegów Menu 29 Lipca.*

D. 23 w Aschaffenburg umarł Elektor Mo-  
guncki Baron Erthal, narodzony r. 1719; pano-  
wał od r. 1774. Wraz po śmierci Baron Albin  
Minister zamknąć kazał bramy, woysko zgroma-  
dził i przysięgę odebrał wierności na imie Ko-  
adiutora Barona Dahlberg, do którego wysłano  
gońców z doniesieniem; tym czasem urzędni-  
kom krajowym obowiązki pełnić kazano po da-  
wnému do nowych rozkazów. Lękamy się aże-  
by ten przypadek odmiany nie sprawił lub zwłó-  
ki w indemnizacyach. — Król Jmć Pruski wy-  
dał edykt donosząc mieszkańcom Hildesheimu,  
Goslar &c. że ich kraj na indemnizacye prze-  
znaczony, woyskiem jego będzie osadzony. Po-  
dobne doniesienia odebrano w Munster, Pader-  
born, &c; późnieny położy się osnowa pisma u-  
wagi godnego.

W mieście Wilnie za Rudnicką Bramą na  
Ulicy S. Stefańskiej znajduje się plac obszerny  
z sklepami, i fundamentami muru, oraz Kominem  
jednym i studnią do sprzedania. Który ieśliby  
kto nabyć zyczył ma się udać do Kamienicy  
JXX. Piarów Wileńskich na Ulicy Niemieckiej  
pod N. 376 położoney; kędy odbierze wiado-  
mość ceny takowego placu, i znajdzie umoco-  
wanego do zawarcia ostateczney umowy.

Litewsko-Wileński Rząd Gubernski donosi,  
ażeby kto chce dostawić dla półków rzeczy na-  
stępujące: Kapelusze konne i piechotne, płótna  
na pantalony, koszule, podszewkę, surowego i  
białego, bóty dla jazdy i piechoty, przodki do  
nich iuchtowe z Jałowiczey skóry, rzemienia  
rozmaitego do karabinów, muszkietów, karabi-  
ków, i wszelkiej broni, na flintpasy, nakrywki;  
także rzemień potrzebny do ubioru huzarskiego,  
kirassyerskiego, na sumki, patrontasze; flasze do  
wody blaszane, tak na rok 1803, jako na dwa lub  
trzy lata następujące, albo na raz ieden tylko w  
pewney liczbie ile kto może; stawili się dla tar-  
gu i umowy z prawnymi zaświadczeniami sami  
albo przez umocowanych do Wileńskiego Ko-  
misyaryatskiego Komisyонера, D. 18. Lipca  
1802.

Po zmarłych rodzicach Dobrzańskich pozostali  
Synowie: Józef, Albin, Karol, z powodu  
śmierci Opiekuna Karol z domu oddalony znaj-  
dując się w Pcie Witkomińskim u JJWW. Mori-  
konich Podkomor: uprasza familią i kogo dóydzie  
niniejsze uwiadomienie, ażeby jemu o życiu bra-  
ci jego donieść raczyli. Adres w Wilnie do Sta-  
ro-zakonnego Leyby Jankielewicza na Niemiec-  
kiej ulicy Nro 313.

Opuszczone i w ruinę podane, przez Oby-  
wateli, w środku miasta Wilna i po przedmieściach  
Polsesye, zmuszają Magistrat Wileń: do wydania  
przez niniejszą publikacją ostrzeżenie: że gdy  
Prawem Konst: 1764. Ru postanowionym jest; aby  
Polsesye w mieście Wilnie będące, ruiny podane,  
za nieprzystąpieniem przez Aktołów, do należney  
onych reparacyi, przez miasto plus offerenti by-  
ły sprzedawane; dla tego Magistrat, w exeku-  
cyą tego prawa, ogólnie wszystkich mają-  
cych w tym mieście i na przedmieściach Pa-  
łace, Kamienice, Domy drewniane i Place; a  
przez opieszalosc ruiny i spustoszeniu pozos-  
tawione; aby naydaley do upłynienia roku, od  
daty niniejszey publikacyi, starali się poruyno-  
wanie zreparować, a puste place należycie za-  
budować; ostrzega. W przeciwnym zaś zdarze-  
niu; Magistrat ogłasza, iż wszelkie Posesye  
zruynowane, i Place puste; zajęte i przez pu-  
bliczną licytacyą, w skutek prawa Konst: 1764.  
Ru sprzedane będą. 1802. Julii 2. dnia.

Magistrat Wileński, tak dla powszechney  
Obywateli wygody, jakoteż należnego porządku,  
za wolą Litewskiego Gubernskiego Rządu, w  
Roku przeszłym udeterminowawszy sporządzić  
księgę Posesjonalną miasta Wilna; z opisaniem  
należytych na każdą Posesyą służących praw,  
i Dokumentów; i do tego dzieła, naznaczyw-  
szy Urzędników, Burmistrza Macieja Pawłow-  
skiego, i Radcę Marcina Brzozińskiego; gdy od  
onych odebrał wiadomość, że większa część Oby-  
wateli, dotąd Praw służących na Posesysy, dla  
zapisania do księgi Posesjonalney, nieokazali; i  
nie znieśli; przez co czyni się zamitrężenie, w  
rychłym ukończeniu takowey księgi, Magistrat  
zatem przez niniejszą publikacją ostatecznie  
ponawia; poprzednicze zalecenia z tym, aby ka-  
żdy Obywatel naydaley w przeciągu dwóch  
Miesiący, od daty niniejszey, do wzmienionych  
Urzędników, Burmistrza Pawłowskiego, i Radcy  
Brzozińskiego z komportował i okazał Prawa,  
na Posesyą swą służące dla zapisania onych w  
księgę posesjonalną, które natychmiast po za-  
pisaniu do księgi; każdy nazad odbierze: ostrze-  
gając zarazem, iż po upłynieniu takowego cza-  
su, do tych, którzy nie zkomportują praw dla  
zapisania, za pośrednictwem Policji póydzie  
eksekucya, jako do nieposłusznych nakazom Zwierz-  
chności, i dla tego każdy, który wnioś i wnie-  
sie prawa do przejrzenia, wziąć powinien swia-  
dectwo od Urzędników, iż Prawa były prezen-  
towane i w księgę zapisane zostały. 1802. Julii  
2. dnia.

Kompania arędująca przedaź kart po całej  
Rofsyiskiej Imperii, podaie do wiadomości, że  
umniejszona na karty Polskie cena, od dnia pierw-  
szego Octobra idącego Ru odmienia się; i że od  
wspomnionego dnia też karty Polskie w równey  
cenie z kartami Francuzkiemi przedawane będą;  
to jest w Guberniach, pierwszy gatunek po 6.  
rubli, a drugi gatunek po 4. rubli 80. kopieiek  
tuzin, w Stolicach zaś, po ustanowionych dla  
Stolic cenach.